

§. 16. *Авраамъ са приготова да принесе жертва сына си.*

Като порасте Исаакъ, Богъ, за да испита вѣрата на Авраама, рече му: „Аврааме, земни единородныйтъ си сынъ, когото обичашъ, и принеси ми го жрътва на гората, която ще ти покажъ.“ — Авраамъ безъ никое смущеніе послуша Бога. И тъй натовари дървата на самага Исаака, а той взе огънь и ножъ. И като вървѣхъ, рече Исаакъ на баща си: „Татко, ей дървата и огъньтъ, но жертвата дѣ е?“ — А Авраамъ му отговори: „Богъ, сыне мой, ще са погрижи за жертвата“. (Быт. кѣ. 1—8.).

§. 16. *Богъ спира ржката на Авраама.*

Кога стигнахъ и двоицата на опрѣдѣленото мѣсто, Авраамъ издигна жъртвенникъ, нареди дървата, върза Исаака на тѣхъ отгорѣ, послѣ олови ножътъ. Тогазъ Ангелъ Господень извика отъ небето: „Аврааме, спри си ржката! не повреждай дѣтето, познахъ вече твоята вѣра, защото нито единородныйтъ си сынъ ты пощади. И тъй азъ ще та благословѣ и ще наградиъ славно вѣрата ти.“ — Авраамъ като погледна, видѣ овенъ, на който рогата бѣхъ заплетены въ една шубърка, и принесе въ жрътва него намѣсто сына си. (Быт. кѣ. 6—18.).

§. 18. *Еліезеръ, слугата на Авраама отива да доведе жена за Исаака.*

Подиръ туй Авраамъ проважда слугата си Еліезера при родниниытъ си въ Месопотамія, за да доведе